

[Peter Larsen.]

gruppe A-medlemmer, der har indkomster under en 8 000-10 000 kr., ikke får nogen kontingentstigning, men kontingentstigningen alene kommer til at hvile på de medlemsgrupper, der ligger lige oppe under sygekassegrænsen. Dette har vi foreslået ud fra ønsket om at foretage en tilnærmelse mellem kontingentbetalingen for de medlemmer, der ligger lige under sygekassegrænsen, og kontingentbetalingen for dem, der ligger lige over den, og vi finder, at det er en rimelig ordning, ud fra den betragtning at sygekassekontingentet jo i dag er en kop-skat, idet f. eks. den mand eller det ægtepar, som kun har folkepensionen eller ca. 5 000 kr. årlig at leve for, betaler lige så højt et kontingent som de mennesker, der har indkomster på op til 12 000-15 000-18 000 kr. Og mon man ikke med rette kan hævde, at der med det ændringsforslag, vi her har stillet, er taget de sociale hensyn, som må være naturlige i denne forbindelse?

Jeg har vel bemærket, at sygekasserne har modsat sig en sådan deling, og det ærede medlem hr. Mørk var også inde på de administrative vanskeligheder, der for sygekassernes vedkommende var forbundet dermed. Men deroverfor vil jeg henvise til, at efter regeringsforslaget skal sygekasserne hvert år kontrollere deres medlemslister og konferere dem med indkomst- og skattelisterne for at foretage en opdeling af, hvilke medlemmer der skal i A-afdelingen, og hvilke der skal i B-afdelingen. Vort ændringsforslag betyder administrativt kun dette, at man nu deler op i 3 grupper i stedet for i 2. Over for praktiske sygekassefolk, som kender administrationen af en sygekassevirksomhed, vil jeg understrege, og andre, der ikke kender den, kan jeg oplyse om, at har man blot prøvet at være med til at lave statistik et enkelt år eller prøvet at være med til at udskrive vedtægter med varierende beløb under hensyn til, hvilken dagpengesats medlemmerne har tegnet sig for, vil man vide, at det forslag, vi her har stillet, kun medfører en ringe deling administrativt i forhold til de mange opdelinger, der i øvrigt finder sted inden for sygekassernes administration.

Jeg vil i denne forbindelse pege på, at de forslag, vi her har stillet vedrørende delingen og vedrørende reduktionen af sta-

tens tilskud, ikke — som fejlagtigt anført i en henvendelse fra Centralforeningen af Sygekasser — vil medføre en kontingentstigning, som overstiger de skattelettelser, vi gennem andre forslag har foreslået. De kontingentstigninger, der vil fremkomme som følge af denne ordning, vil for de bedst stillede A-medlemmer betyde en merudgift i kontingent på ca. 16 kr. årlig, og heroverfor må jeg anføre, at de skatteforslag, vi har fremsat, for de samme befolkningsgrupper vil medføre skattelettelser på beløb fra 265 op til 1 300 kr. for et ægtepar. Derfor er den påstand, man fra sygekassernes side har fremsat, ikke rigtig.

Jeg vil sluttelig gøre vore hovedsynspunkter op på den måde, at vore ændringsforslag tilsigter: at skabe en sygeforsikringsordning, der for det offentlige er en billigere og for befolkningen en bedre forsikring end den af regeringspartierne foreslåede; at gennemføre en vis selvrisiko for derigennem at begrænse det misbrug, som der ganske naturligt vil være større chancer for i takt med den stigning af ydelserne, der er tale om; at bevare fortsættelsessygekasserne som hidtil, ikke som et udskud som af regeringspartierne foreslået; ikke at forringe ydelserne for A-medlemmerne; og endelig at tilstræbe en fuld ligestilling mellem B-afdelingerne og fortsættelsessygekasserne.

Vi går ud fra, at de ændringsforslag, vi har stillet, må kunne påkalde nogen interesse fra liberalt indstillede i denne sal, og derfor håber vi nu på, at de små regeringspartier, som jo ofte taler om deres liberale indstilling, vil besinde sig endnu en gang, inden man skrider til afstemning. Det kan vel ikke haste så meget, at man ikke har tid til at gennemføre det, som ud fra liberal opfattelse må anses for at være det rigtige og bærende grundlag, nemlig en stærkere udbygning af selve forsikringsprincippet. Derfor vil jeg opfordre tingets medlemmer til at stemme for de af mindretallet stillede ændringsforslag og at stemme imod de ændringsforslag, der er tiltrådt af flertallet.

Lovforslaget om ændring af lov om svangerskabshygietje skal jeg på mit partis vegne anbefale.

Ninn-Hansen: Oppositionens 40 ændringsforslag er udtryk for en klar modstand mod afgørende punkter i det, regeringen nu vil